

За наукові КАДРИ

СУБОТА
4
КВІТНЯ
1953 року
№ 12 (378)

Ціна 10 коп.

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профіоному та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

В галузі внутрішньої політики наша головна турбота полягає в тому, щоб неухильно добиватися дальшого поліпшення матеріального добробуту робітників, колгоспників, інтелігенції, всіх радянських людей. Законом для нашої партії і уряду є обов'язок неослабно піклуватися про благо народу, про максимальне задоволення його матеріальних і культурних потреб.

Г. М. МАЛЕНКОВ.

Студенти, професорсько-викладацький склад, адміністративно-господарські працівники університету палко вітають постанову партії та уряду

СПАСИБІ ПАРТІЇ І УРЯДУ ЗА БАТЬКІВСЬКЕ ПІКЛУВАННЯ

З величезною радістю зібрались студенти юридичного та біологічного факультетів на мітинг, присвячений Постанові Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС «Про нове зниження державних роздрібних цін на продовольчі й промислові товари».

Виступає секретар партійної організації університету т. Симоненко. Він говорить:

— Постанова про нове зниження цін — документ, який яскраво свідчить про неослабне піклування партії і уряду про добробут і щастя трудящих, про всемірне задоволення зростаючих потреб усіх радянських людей. З кожним роком наше життя стає все багатшим і радісним, шасливим і культурним. Ми спокійно дивимось у своє майбутнє, впевнено здійснюємо плани комуністичного будівництва, бо знаємо: нас веде вперед випробувана і загартована велика Комуністична партія, партія Леніна—Сталіна, для якої найвищим законом є піклування про благо людини.

— Проведення нового, шосто-го за післявоєнний час, зниження цін красномовно свідчить про перевагу радянського ладу перед загнаним, приреченим на неминучу загибель капіталістичним, — сказав декан біологічного факультету професор Воробйов. — У той час, коли в капіталістичному світі трудящі приречені на животіння під постійним страхом безробіття і голоду, добробут трудящих в радянській країні невинно підвищується.

Мітинг студентів філологічного і історико-економічного факультетів відкриває проректор університету т. Ковбасюк.

Слово надається завідувачу кафедри основ марксизму-ленінізму доценту т. Єфремову.

— Нове, шосте зниження цін в нашій країні, — говорить він, — це дія основного економічного закону соціалізму, відкритого товаришем Й. В. Сталіним. В той час, як 85 проц. американських сімей не мають і простого життєвого мінімуму, радянські люди з кожним роком підвищують свій добробут і культурний рівень.

Студент історико-економічного факультету тов. Коріновський, студентка філологічного факультету т. Заверталюк і

співробітник наукової бібліотеки тов. Іленков у своїх виступах висловили почуття необмеженої радості і гордості за свою соціалістичну Батьківщину, прагнення ще краще вчитись і працювати.

— Спасибі Комуністичній партії і Радянському Уряду за батьківське піклування про трудящих, — говорили вони.

Мітинг студентів хімічного та фізико-математичного факультетів відкриває доцент тов. Оленович. Текст Постанови зачитав тов. Бурштейн.

— Наша Партія і Уряд, — говорить доцент Дремлюк, — проявляють невтомне піклування про підвищення культурного і матеріального рівня трудящих. Ми, радянські люди висловлюємо глибоку подяку нашому Урядові і Партії, ми повинні відповісти на цю турботу про нас ще кращими успіхами в роботі і навчанні.

— Ми палко дякуємо партії і урядові за піклування про добробут народу, — говорить студентка ІV курсу фізико-математичного факультету Козлова. — Ми горді тим, що живемо в країні, де все робиться для щастя і радості народу. Нашою кращою відповіддю на новий прояв піклування про радянських людей буде сумлінна праця на благо Батьківщини, в ім'я комунізму.

Тов. Шульберг відзначив, що Комуністична партія прикладає всіх зусиль для покращання добробуту трудящих. В країнах капіталу — голод і безробіття, гонка озброєнь. Там трудящі з жахом дивляться в майбутнє, а наша країна переможно йде вперед, не знає криз.

— Ця постанова — ще один крок до комунізму. Весь світ бачить в цій Постанові нове свідчення миролюбності СРСР. Ми повинні завжди пам'ятати клятву Г. М. Маленкова, яка зобов'язує нас ще активніше боротись за наше світле майбутнє.

Багатолюдні мітинги пройшли на всіх факультетах. Виступаючи і присутні палко вітали постанову партії та уряду про нове, шосте по черзі, зниження державних роздрібних цін на продовольчі та промислові товари.

ДЯКУЮ ПАРТІЇ ТА УРЯДУ

Невимовне почуття гордості за свою Батьківщину і гарячої любові до нашого уряду і Комуністичної партії охопило мене, коли я дізнався про чергове, шосте зниження цін на продовольчі і промислові товари. Партія і Уряд постійно піклуються про добробут робітників, селян і трудової інтелігенції.

В той час, коли в капіталістичних країнах іде гарячкова підготовка до третьої світової війни, у нас неухильно розвивається промисловість і сільське господарство, росте культурний рівень населення, з кожним роком покращується його матеріальне становище. Ми бачимо в дії основний економічний закон соціалізму, відкритий товаришем Сталіним — забезпечення максимального попиту постійно зростаючих матеріальних і культурних потреб всього суспільства шляхом безперерв-

ного зростання і удосконалення соціалістичного виробництва на базі вищої техніки.

Нове зниження цін дає мені змогу провести місяць чи півтора в Москві і Ленінграді, попрацювати в рукописних сховищах великих бібліотек, відвідати літературні музеї, театри, ознайомитись з чудовими архітектурними спорудами і пам'ятниками.

Від усього серця дякую партії і Уряду, які допомагають мені вдосконалюватись в моїй професії і весь час піклуються про підвищення мого культурного рівня і добробуту.

Як відповідь на піклування партії і уряду нашим священним обов'язком повинно бути невинне підвищення свого ідейно-політичного рівня, своєї наукової кваліфікації і якості викладацької роботи.

О. І. Занчевський,

кандидат філологічних наук.

ТУРБОТА ПРО НАРОД

З почуттям великої гордості і радості ми, студенти, разом з усім радянським народом зустріли постанову Ради Міністрів і Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу про нове зниження державних роздрібних цін на продовольчі і промислові товари.

В той час, як у капіталістичних країнах іде гонка озброєння і все більш зростає абсолютне і відносне зубожіння трудящих мас, в нашій любимої Радянській країні перетворюються в життя вказівки великого Сталіна, дані ним в його геніальній праці «Економічні проблеми соціалізму в СРСР».

Нове зниження роздрібних цін на промислові і продоволь-

чі товари являється яскравим доказом всезростаючої могутності нашої рідної Батьківщини, свідчить про ще більше зміцнення її економіки. Зростає вартість карбованця, а поряд з ним і реальна заробітна плата трудящих.

На новий прояв піклування Партії і Уряду ми повинні відповісти дальшим підвищенням успішності. Докладемо всіх зусиль, щоб стати гідними будівниками комуністичного суспільства.

Б. Кршемінський, М. Якубовський, студенти ІІІ курсу біологічного ф-ту,

Ю. Чайко, студ. І курсу фізико-математич. ф-ту,
О. Федоров, студ. ІІІ курсу історико-економічного ф-ту

БУДЕМО ПРАЦЮВАТИ ЩЕ КРАЩЕ

З великою радістю зустрів весь радянський народ Постанову Партії і Уряду про нове зниження цін.

Нове зниження цін — яскраве свідчення повсякденного піклування Партії і Уряду про невинно зростаючі матеріальні і культурні запити радянського народу.

Нове зниження цін є новий доказ могутності нашої Держави.

Трудовими подвигами відповідь радянський народ на піклування Партії і Уряду.

Разом з усіма радянськими людьми колектив нашої друкарні бере на себе зобов'язання виконувати і перевиконувати виробничі плани, внести і свій вклад в справу побудови комунізму.

М. Курлянич,

працівник друкарні ОДУ.

ЩЕ ОДИН УДАР ПО ПАЛІЯХ ВІЙНИ

Ми, студенти, з гордістю і захопленням сприйняли постанову Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС про нове зниження цін на продовольчі і промислові товари. Ще на один крок ми стали ближче до комунізму. Це ще один удар по системі імперіалізму. Весь світ бачить, що ми займаємося мирною працею: будемо розкішні висотні будинки, палаци науки і культури, заводи і фабрики, перетворюємо пустині в квітучі сади — все це для себе, для свого соціалістичного суспільства, для народу.

Жити стало краще, жити стало веселіше. Нашим щастям, заможним і культурним життям, тим, що ми навчаємося в університеті, всім, що створено в нашій країні для радянського народу, всіма нашими успіхами і перемогами в комуністичному будівництві ми зобов'язані нашій партії, генію безсмертного Сталіна.

Хай зляться, дивлячись на нас, американські мільярдери, хай шаленіють, хай трясуться, як у лихоманці, — недовго їм лишиться жити. Проб'є їх остання година, бо час працює на нас.

Г. Кравченко, студ. ІV курсу філологічного факультету

ЩАСЛИВЕ ЖИТТЯ

З почуттям великої гордості за нашу соціалістичну Батьківщину прослухав я Постанову Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС про нове зниження цін.

До нового зниження цін, при моєму середньому заробітку 1300 крб. на культурні потреби я міг витратити 250—300 крб. щомісяця.

Тепер, після нового зниження цін, я підрахував, що витрати на культурні потреби я міг збільшити до 500—600 крб. в місяць. Це означає, що я з сім'єю зможу ще краще проводити свій відпочинок, багато дечого купити. Я впевнений, що моя сім'я буде забезпечена усім необхідним для мирного творчого життя.

Спасибі, щире спасибі Партії і Уряду за піклування про трудящих.

Доменко В. С.,

слюсар майстерні ОДУ.

п-878050

БЕЗСМЕРТНЕ ІМ'Я СТАЛІНА БУДЕ ЖИТИ ВІЧНО!

НАШ СВЯЩЕННИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Радянський народ і все прогресивне людство з глибокою скорботою і болем прощалися з любимим вождем, геніальним керманічем, який кризь бурі та грози провів партію і радянський народ до всевітньо-історичних перемог— Йосифом Віссаріоновичем Сталіним.

В день похорону нашого дорогого вождя і вчителя, виражаючи думи і почуття всього радянського народу, талановитий учень Володимира Ілліча Леніна і вірний соратник Йосифа Віссаріоновича Сталіна, Голова Ради Міністрів Союзу РСР товариш Г. М. Маленков дав священну клятву берегти і самовіддано виконувати сталінські заповіді.

Закликаючи всіх трудящих перетворити скорботу в силу, множити трудові подвиги, товариш Г. М. Маленков сказав:

«Наш священний обов'язок полягає в тому, щоб і далі невтомно і всесторонньо зміцнювати нашу велику соціалістичну державу, оплот миру і безпеки народів...»

Наш священний обов'язок полягає в тому, щоб забезпечити дальше зміцнення єдності і дружби народів радянської багатонаціональної держави.

Наш священний обов'язок полягає в тому, щоб забезпечити дальший розквіт соціалістичної Батьківщини. Ми повинні всемірно розвивати соціалістичну промисловість, оплот могутності і міцності нашої країни. Ми повинні всемірно зміцнювати колгоспний лад, добиватися дальшого піднесення і процвітання всіх колгоспів радянської країни, зміцнювати союз робітничого класу і колгоспного селянства.

Наш священний обов'язок полягає в тому, щоб всемірно зміцнювати могутні Радянські Збройні Сили. Ми повинні тримати їх у стані бойової готовності для нищівної відсічі будь-якому нападаючому ворога.

Наш священний обов'язок полягає в тому, щоб і далі зміцнювати велику Комуністичну партію. Сила і непереможність нашої партії в єдності і згуртованості її рядів, в єдності волі і дії, в умінні членів партії злити свою волю з волею і бажаннями партії. Сила і непереможність нашої партії—в нерозривному зв'язку з народними масами. Основа єдності партії і народу—незмінне служіння партії інтересам народу. Ми повинні, як зіницю ока, берегти єдність партії, ще більше зміцнювати нерозривні зв'язки партії з народом, виховувати комуністів і всіх трудящих в дусі високої політичної пильності, в дусі непримиренності і твердості в боротьбі з внутрішніми і зовнішніми ворогами.

Наш священний обов'язок полягає в тому, щоб берегти і зміцнювати найбільше завоювання народів—табір миру, демократії і соціалізму...»

Студенти, наукові працівники, адміністративно-технічні працівники нашого університету на траурних мітингах, присвячених світлій пам'яті товариша Сталіна зобов'язалися ще тісніше згуртуватися навколо Центрального Комітету КПРС і Радянського Уряду, зобов'язалися підняти пильність, потроїти енергію в справі будівництва комунізму.

Наш священний обов'язок—вчитись тільки на відмінно, кріпити трудову дисципліну, вносити нові вклади в розвиток вітчизняної науки—найпередовішої науки світу.

ПІД НЕПОХИТНИМ ПРОВОДОМ ЦК

Як сонячне тепло і світло,
Що в кожну грядку,
В кожну бруньку лється,—
Так світло розуму,
Тепло людського серця
Ішло від Сталіна,
І скільки душ розквітло
На всій землі
В тім світлі і теплі!
І скільки серць злилося воедино
Народів непоборних і держав
Навколо велетенської людини,—
Бо Сталін їхню долю вирішав,
Жадану долю!
Той, хто має волю,
Хто скинув пута рабства назавжди,
Хто варить сталь для себе
І по полю
Розсаджує мічурінські сади,
Хто піднімає ніжне немовля
І в щасті каже:
«Це твоя земля,

Окрилена свободою навіки!», —
Той нині у скорботі.
І землю затопля
Людська печаль,
Яка злилася в ріки...
Не стало Сталіна.
Земля осиротилася.
Та ми б життями тисяч заступились
За кожен день вождєвого життя.
Але тепер немає вороття.
У горі ще тісніш ряди гуртують
люди,
Змикаючи усі свої палкі серця
В єдине серце.
Горіти в нім одвічно буде
Живий вогонь великого творця.
Зіллються руки в братнім колі,
Щоб мільярдпопала рука
Несла до комунізму прапор волі.
Під непохитним проводом ЦК.

Платон ВОРОНЬКО.

НАВІКИ ДОРОГЕ ІМ'Я

Навіки закрились очі дорогого вождя. Пішов від нас дорогий Сталін, найрідніший із рідних, велика людина і великий мислитель, наш любий батько, який ростив нас, навчав, загартував у праці і боротьбі, дав нам соколинні сталінські крила, дав нам найбільше щастя—жити і творити для блага соціалістичної Вітчизни. Як до сонця, тяглись ми до його усмішки, до його ясних і рідних очей. Він любив нас і вчив переборювати всякі перешкоди, бути вірними партії Леніна—Сталіна.

Великий геній Йосифа Віссаріоновича вічно житиме в думках радянських людей, в ділах комуністичної партії, в наших серцях. Ми безмежно віримо ленінсько-сталінській партії і в скорботні дні поклялись ще тісніше зімкнути свої ряди, не зігнувшись під тяжким горем, віддати всі свої сили справі комунізму. Ми поклялись виконати всі заповіді нашого Сталіна. Це була глибоко усвідомлена клятва і йшла вона від щирого серця. Цю клятву ми з честю виконаємо.

В. Фащенко,
сталінський стипендіат.

ПЕРЕТВОРИМО НАШУ СКОРБОТУ У СИЛУ

Радянський народ, партію комуністів й все передове людство спіткала тяжка втрата: назавжди спинилося полум'яне серце найулюбленішої і найдорожчої для всіх нас людини—вождя, вчителя і друга трудящих—Йосифа Віссаріоновича Сталіна.

Безмірно тяжка втрата, але вона не зламала сталінського духу радянських людей, не послабила нашої непорушної єдності і волі до побудови комунізму. Нещастя не надломило нас, радянських людей, не внесло розгубленості в наші лави. Ми знайшли в собі нові сили, щоб організовано подолати труднощі і піти далі, вперед до вказаної Сталіним мети.

Коллектив наукової бібліотеки, разом з усім радянським народом намагається помножити свою енергію, внести свій вклад в загальну справу побудови комунізму. Щоб покращити роботу по обслуговуванню читачів, ширше розкрити книжковий багатства бібліотеки весь коллектив ущільнив робочий день, з метою створення нового каталогу.

Живим, натхненним прикладом для нас є світле життя Сталіна, який буде вічно з нами.

А. Терлецький,
зав. відділом книжкових фондів наукової бібліотеки університету.

М. Руденко,
працівник наукової бібліотеки.

В. о. редактора І. ДУЗЬ.

ВІЧНИЙ ПАМ'ЯТНИК

З почуттям величезного болу слухали ми повідомлення про погіршення стану здоров'я дорогого вождя. Але ми не вірили, не могли уявити собі, що смерть може забрати від нас нашого Сталіна.

Люди молодшого покоління, радянські юнаки і дівчата ніколи ще не несли такої втрати; наші батьки, все людство тридцять років не знало подібного горя...

Горе,
огромное горе
Всех охватило вдруг.
Слезы
стекаются в море,
Зубы
срослись от мук...

Ці рядки написала Ліда Логанопуло, студентка філологічного факультету.

В траурні дні вірші писали сотні і тисячі радянських людей. Над ними не думали, рифм не підбирали і не виправляли—рядки виливались самі. Вірші писали самі серця, мільйони сердець, що злились в один могутній стук в тяжкій скорботі по самій близькій і рідній людині.

Ще вранці 6 березня в нашу редакцію надіслав свого вірша інвалід Вітчизняної війни С. Ф. Бурко.

Видно, що він ніколи не писав вірші, але яка людська теплота в кожному слові його вірша «Наш Сталін».

Твое указанье
Мы в жизнь проведем
И к новым победам
С тобою придем!

«И к новым победам с тобою придем!»—ця думка не покидала кожного з нас в часи цієї тяжкої втрати.

Коли вмер Ілліч, Маяковський написав прості і безсмертні вірші:

«Ленин жил,
Ленин жив,
Ленин будет жить!»—

І ми завжди жили з рідним, дорогим Леніном. Він був разом з нами в роки п'ятирічок і Вітчизняної війни. І тепер ми живемо, боремось і вчимося з Леніном і Сталіном у своєму серці.

Смерть Сталіна—це не тільки наше горе. Це горе всього людства.

Китайцы,
семья пятистотмиллионная,

Только-только
вышедшая из неволи,
В многолетних боях
с врагом
закаленная,

Плачет,
от этой
сверхчеловеческой боли.

Скорбью великой
сердце сжалось,
Горя большего
люди не знали —

С этим именем
миллионы сражались
В битвах
за счастье —

и побеждали, —
пише студент першого курсу філологічного факультету Лисенко В. в вірші «Клятва».

Сталін був кращим другом англійських докерів, китайських селян, французьких шахтарів. Біля труни свого найближчого друга плакав

Кореец, живущий
среди страданий,
Ежедневно видящий
ужасы смерти

(«Клятва»).

Радянський народ вірить в свої сили. Йому властивий глибокий і здоровий оптимізм, оснований на реальності.

І якби Сталін міг сьогодні подивитись на нашу державу, він був би задоволений: в наших рядах немає розпачу і паніки, все на своїх місцях.

Мы узнаем
Простую гордость эту —
Дышат заводы,
Дышат города,
Идут занятия в университете
И точно в срок
Отходят поезда.

(И. Фанякск
«В почетном карауле»).

Завдяки цій силі непереможної віри в торжество ленінсько-сталінських заповітів міг сказати Вл. Минов в своєму вірші «Спокойно спи, Отец!»:

Борьтсья мы решимости
и впредь полны.
На фронте трудовом
и бранном.
Нет Сталина средь нас —
есть Сталина труды, —
Смерть не вольна
над Гением,
над Великаном...

Потрібний воістину гігант-художник, щоб увіковічити світлий образ великого вождя, геніального вченого, безсмертного полководця, просту людину.

Глибоко проникливі рядки мільйонів людей, повні синовньої любові до вождя і друга, залишаться вічним пам'ятником Йосифу Віссаріоновичу Сталіну.

П. Хіджакадзе.